

דגל מחנה יהודה

גליון
מוגדל
לשבת
שקלים

מבאר תורתן והליכותיהם של רבוה"ק מסטרעטין זללה"ה

גליון קפ"א • שנה ה' • פרשת ויקהל • שבת שקלים • מבה"ה אדר ב' • תשע"ו לפ"ק
מולד חודש אדר ב' יום ג' פרשת פקודי 9:31 בלילה עם 15 חלקים. 9:31. ר"ח יהא א"ה ביום ה' ועש"ק פרשת פקודי הבעל"ט.

אמרות טהורות

מכ"ק אדמו"ר מסטרעטין זללה"ה לשבת שקלים

איתא במשנה (שקלים פ"א מ"א) באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים. ואיתא בירושלמי (פ"א ה"א) מאי משמיעין מכריזין. והקשו המפרשים מדוע לא אמרה המשנה באחד באדר 'מכריזין' על השקלים, ולמה אמר באדר 'משמיעין' על השקלים ועל הכלאים. עוד צריכים לדעת, מהו הסמיכות בין שקלים לכלאים.

ונראה לי בעז"ה על פי מה שכתב האלשיך הקדוש (תורת משה פרשת כי תשא) שהתורה הק' אמרה לתת מחצית השקל ולא שקל שלם, לרמז שכל יהודי הוא רק חצי וכשמתאחדים ביחד עם עוד יהודים אז יש אחדות ונעשים שלמים, ולכן צוה התורה ליתן מחצית השקל לרמז על האחדות.

ויש לומר שעל כן סמכה המשנה הכלאים, כי יש בני אדם שמרוב אהבת השלום שלהם הם מתאחדים עם כל אחד ואחד, ואינם מבחינים בין צדיק לרשע, עד שיש להם קשר אהבה גם עם פורקי עול ורשעים, וזהו היפוך דעת התורה הק', כמו דאיתא במשנה (אבות פ"א מ"ז) ואל תתחבר לרשע.

ועל כן אמר התנא, על השקלים ועל הכלאים, כלומר הגם שממצות מחצית השקל למדים החשיבות והיקרות של האחדות, ושאינן האדם שלם אם לא שיתחבר עם עוד בני ישראל, אמנם צריך שיהיה לו זהירות מן הכלאים, וכמו שהתורה אסרה התחברות של צמר ופשתים, כך צריכים לזהר מהתחברות כזאת שתביא לידי איסור וקלקלה. וזהו מתק לשון המשנה 'משמיעים' על השקלים ועל הכלאים, כי דבר זה צריכים לשמוע ולהבין היטב, לזכור עם מי מותר להתאחד ועם מי לא.

מתוך ספריק דברת שלום - סטרעטין
העמוד נאלץ לאור בקרוב בעהש"ת

אמרות טהורות

מרבוה"ק מסטרעטין זללה"ה ולשבת שקלים

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. ובהיותי בסטרעטין על פרשת החודש העבר בשנת תרס"ח ההוא [הרה"ק רבי יהודה צבי השני מסטרעטין זללה"ה] אמר ויקהל משה שהקהיל את עצמו בתוך בני ישראל.
סוף קונטרס סוד וסדר. [להרכיב מניינים]

ולחשוב מחשבות לעשות בזהב ובכסף ובנחשת וגו' ויכלא העם מהביא.

כאשר הייתי בפעם האחרון אצל רבינו הקדוש [רבי אורי זללה"ה] בראשית פרשת ויקהל אמר בליל ש"ק על שלחנו בביתו נאווה קודש בשם חותנו אדמו"ר הקדוש [רבי אברהם מסטרעטין] ז"ל שכל זמן שהיה בצלאל ע"ה מכה בקורנם היה מניע את לב ישראל להביא נדבות ולא שקטו ולא נחו עד שבצלאל הניח מלאכתו אז רפתה רוח ישראל ויכלא העם מהביא והוא לעצמו אמר לחשוב מחשבות שבצלאל ע"ה היה יודע מחשבות בנ"א עד היכן הגיע כל אחד ואחד לעשות בזהב למי שהיה כוונה טובה ביותר עשה נדבתו בזהב ומי שהיה כוונה פחותה עשה נדבתו מלאכת המשכן והפחותים ביותר עשה מלאכת הנחושת ודפח"ח.
העמוד נאלץ לרצני [להרכיב מניינים] אות ד.

[בשם הרה"ק ר' אליעזר מראהאטין זי"ע] למה נאמר בתורה מחצית השקל ולא חצי שקל. אלא משום שתיבת מחצית מרמז שאדם חייב להיות מקורב להצדיק ומי שקרוב ל"צ" באמצע, יקוים בו מה שנאמר בשתי האותיות הסמוכות לה והן אות ח"ת ויו"ד שהוא מרומז לוח"י בהם, אבל מי שמתרחק מה"צדיק" מביא על עצמו ח"ו הצירוף של האותיות הרחוקות שהם אותיות מ"ם ות"ו שהם אותיות מ"ת פירוש שימות. והמ"י.
ספר זכרון לקהילת ראהאטין.

ברכת מזל טבא וגדיא יאה
למעלת כבוד ידידנו הנכבד מגזע אראלים ותרשישים בנש"ק
הרב בתריאל בראנדווין שליט"א ומשפ'
לרגל שמחת נישואי בתו הכלה שתחי' בשטו"מ
ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל
יה"ר שהזיווג יעלה יפה לתפארת אבותינו ורבותינו הקדושים נבג"מ
ולבנינו עדי עד, דורות ישרים ומבורכים וכל מיילי דמיטב אכ"ר.
אמן אמן אמן - תשס"ו

א"ל נא רפא נא לה
העתיקו לרפואתה השלימה
והמהירה של אם בישראל
האשה מרת
יוכבד יוטל בת חנה שתחי'
לרפואה שלימה בתשח"י

גליון זה יוצא לאור לזכר ולעילוי נשמת
הגה"צ רבי יצחק פלאם זצ"ל
בן כ"ק אדמו"ר רבי דוד פלאם מאלעסק במאנטריאל זצ"ל
ונכד רביה"ק רבי משה מסטרעטין זללה"ה
כיהן ברבנות בק"ק לינדען נוי דשערין
נסתלק ביום ש"ק ז"ך אדר שנת תשנ"ג לפ"ק
ת.נ.צ.ב.ה.

עניני שבת שקלים

די דאזיגע שבת איז א דערהויבענעם שבת - שבת שקלים - מיר האבען דא מלקט געוועהן א ליקוט אויף עניני שבת פרשת שקלים בהלכה ואגדה וענינא דיומא

אריינפיר

דער חינוך (איינער פון די ראשונים) ערקלערט דעם טעם פון די מצוה, אז דער אויבערשטער האט דערמיט געוואלט מזכה זיין די אידישע קינדער אז יעדער זאל האבן א גלייכן טייל אין די קרבנות וואס מ'איז מקריב פאר'ן אויבערשטן, און יעדער איד זאל געדענקט ווערן לטובה ביים כסא הכבוד. איצט ווען מיר פארמאגן שוין נישט קיין ביהמ"ק, פירט מען זיך צו מאכן א זכר צו די מצוה און מ'לייענט אין די בתי כנסיות און בתי מדרשות די ערשטע פרשה פון כי תשא, ביז "ולקחת את כסף הכיפורים".

דער עיקר פונעם מחצית השקל איז, אז ס'זאל זיין א כפרה פאר די אידישע קינדער. אין **מדרש תנחומא** (פ' תשא) שטייט, אז וויבאלד די שבטים האבן פארקויפט יוסף הצדיק, האבן זיי שפעטער געדארפט ברענגען א מחצית השקל פאר א פארצייאונג. דאס מיינט דער פסוק, לכפר על נפשותיכם, אבער לויט ווי רש"י ערקלערט, איז דער פשט דערפון אז וויבאלד די קרבנות קויפט מען פון דעם געלט, קומט אויס אז דאס געלט ברענגט די כפרה. דערפאר זאגט דער פסוק לכפר על נפשותיכם.

לויט דעם אלעמען קומט אויס אז באמת וואלט עס יעדער געדארפט פאר זיך זאגן, כדאי עס זאל פארפולקאמט ווערן דער ונשלמה פרים שפתינו, **נאר ווען דער בעל קורא לייענט דאס. זענען מיר אלע יוצא לויט די הלכה פון שומע כעונה. דעריבער זענען די אחרונים מעורר אז מ'דארף אינזון האבן יוצא צו זיין מיט'ן בעל קורא די מצוה פון מחצית השקל.**

פארוואס ליינט מען דאס דווקא אין שבת?

נאכדעם וואס עס איז שוין ערקלערט געווארן דער טעם פארוואס מיר לייענען די פרשה פון מצות מחצית השקל, שטעלט זיך ווידער א פראגע, פארוואס לייענט מען דאס אין א שבת פאר ר"ח? עס וואלט ליבערשט געפאסט אז מ'זאל דאס לייענען אין ר"ח אליין, דער באשטימטער טאג

אין דער צייט וואס דאס ביהמ"ק איז געשטאנען על מכונן, איז געווען א מצות עשה און א פליכט אויף יעדן איד, כהנים לויים און ישראלים, פון צוואנציג יאר און העכער, אפצושיידן א מחצית השקל, א האלב פון א גאנצן שקל, וואס מ'האט אריינגעווארפן אין די פושקע פון תרומת הלשכה, מיט וואס מ'האט געקויפט די פרישע קרבנות ציבור, תמידין ומוספין, לחם הפנים, וכדומה, וואס גאנץ כלל ישראל, יעדער אן אויסנאם, האט געהאט א חלק דערין.

וויבאלד די קרבנות ציבור וואס מ'האט מקריב געווען פון ר"ח ניסן און ווייטער דארף געקויפט ווערן פון פרישע אפשיידונג געלט, האט מען שוין דעריבער א חודש פריער, ר"ח אדר, אנגעהויבן צו זאמלען דאס פרישע געלט, האט דער ב"ד ארויסגעשיקט שלוחים איבער אלע שטעטלך און דערפלעך וואו די אידן האבן געוואוינט, אויסצורופן אז מ'זאל שוין אנהויבן ברענגען די פרישע תרומות. ישראל קדושים הם, און יעדער האט בזריזות געברענגט די תרומה, און די פושקע האט זיך גיך אנגעפילט.

בזמן הזה, וואס מיר האבן ליידער נישט קיין ביהמ"ק און קיין קרבנות וואס זאלן מכפר זיין אויף אונזערע זינד ל"ע, פירט מען זיך מיט דעם אלעמען צו לייענען די פרשה פון מחצית השקל, דערמיט מקיים צו זיין דעם פסוק ונשלמה פרים שפתינו, אז דאס לייענען זאל גערעכנט ווערן פאר אונז ווי מיר זענען מקיים די מצוה.

לכפר על נפשותיכם

דער **רמב"ם** פסק'נט, ס'איז א חוב אויף יעדן איד אפצושיידן א מחצית השקל. אפי' אן ארעמאן וואס פארמאגט נישט קיין געלט דארף זיך פארקויפן די אייגענע קליידונג כדי צו האבן א מחצית השקל, ווי עס שטייט אין פסוק, העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט וגו', לתת את תרומת ה' לכפר על נפשותיכם.

ווען מ'האט איינגעפירט אויסצורופן איבער די מצוה פון מחצית השקל, טא פארוואס לייענט מען דאס דוקא אין שבת?

דער פשוט'ער טעם דערויף שטייט אין די פוסקים, אז דאס איז ווייל אין יענע צייטן האט זיך דער עולם ארויסגעלאזט איבער די וועלדער און פעלדער מקיים צו זיין דעם בזיעת אפיק תאכל לחם, און עס איז זייער שווער געווען צוזאמנעמען דער עולם אין לייענען די אלע פרשיות, דערפאר האט מען דאס באשטימט אויף שב"ק, וואס דאן איז יעדער סיי ווי אין ביהמ"ד און מ'וועט שוין אין די זעלבע צייט אויך הערן די פרשיות.

אין מדרש שטייט אויפ'ן פסוק ויקהל משה את כל עדת ישראל, וגו', אין די גאנצע תורה געפינט זיך נישט קיין איין פרשה וואס פאנגט זיך אן מיט די ווערטער "ויקהל משה", נאר דא, ווייל השי"ת האט דערמיט מרמז געווען פאר משה רבינו ע"ה, אז די פאסיגסטע צייט ווען מ'קען לייענען מיט די אידן, זיי איינזאמלן און לאזן הערן הלכות, איז אין דעם הייליגן טאג שבת. דעריבער האט ער געשריבן א לשון "ויקהל", ווייל אין די פרשה ווערט דערמאנט די מצוה פון שמירת שבת.

אין ספר שו"ת בנין שלמה צייכענט צו דער גאון ר' שלמה הכהן מוויז'נא זצ"ל, אז פון דעם מדרש איז גאר א שטארקער באווייז צו דעם מנהג פון לייענען די פרשה פון מחצית השקל אין שבת, ווייל גלייך נאכ'ן באפעל פון מלאכת המשכן שטייט די מצוה פון מחצית השקל, דעריבער קען מען דרש'נען סמוכין און לערנען פשוט, אז דער פסוק פון שמירת שבת איז ווי א הקדמה צו די קומענדיגע פרשה, אז אין שב"ק זאל מען לייענען די פרשה פון מחצית השקל.

מערקוויידיג איז דער טעם וואס דער צדיק הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זצ"ל ערקלערט אין ספה"ק פרי

צדיק, לויט ווי עס שטייט אין פרי עץ חיים בשם האריז"ל אז יעדן שבת גיט מען צוריק פאר די אידן די צוויי קרוינען וואס מ'האט צוגענומען פון די אידן ביים חטא העגל, און עס וועט גענצליך צוריקגעגעבן ווערן פאר די אידן ווען דער ביהמ"ק וועט אויפגעבויט ווערן.

דער מיטעלער בעלזער רב טייטשט מיט דעם א טייערן געדאנק אויפ'ן פסוק אוהבי ה' המחכים בבנין אריאל, וכו', ווי פאלגענד: אוהבי ה' המחכים בבנין אריאל, די וועלכע ווארטן שוין אויפ'ן אויפבלי פונעם ביהמ"ק, וויל זיי ווילן צוריקבאקומען די קרוינען, אבער ביום השבת שישו ושמחו, אין דעם הייליגן טאג שב"ק קענען זיי זיך אויך פרייען, ווייל דאן באקומען זיי אויך די קרוינען, כמקבלי מתן נחילאל, אזוי ווי מ'האט ערהאלטן ביום מתן תורה.

אזוי אויך די שקלים קומען מכפר צו זיין דעם חטא העגל. דעריבער לייענט מען די פרשה פון שקלים אין שבת, עס זאל זיך צוזאמשטעלן צוויי ענינים וואס זענען מכפר דעם חטא העגל, ווייל דאפעלט איז שטארקער.

אין דעם שבת הויבט שוין אן אראפצוקומען די השפעות פון דעם חודש שמרבינו בו שמחה, וואס אין שו"ע ווערט גע'פסק'עט אז דאס איז א גוטער זמן פאר אידישע קינדער.

זאל השי"ת העלפן אז די תפלה וואס מיר בעטן ביי תפילת מוסף לפרשת שקלים, אור פניך עלינו אדון נשא, זאל פארפולקאמט ווערן, און נאך דאס יאר זאלן מיר זוכה זיין לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בביאת משיח צדקנו בב"א.

עניני חודש אדר וארבע פרשיות

בשם הרה"ק הרבי ר' יצחק מווארקי זצלה"ה משנכנס אדר מרבין בשמחה הוא לשון חינוך שמחנכין א"ע מעט מעט כדי שיהי' בשמחה שלימה ביום פורים כי אז הוא חיוב לבסומא בפוריא ואם מבסם א"ע תיכף מוה יוסיף בפורים.

בשם הרה"ק החידושי הרי"מ זצ"ל, החודש הזה יקר מאוד שתיקנו חז"ל לקרוא בו ארבע פרשיות והוא הכנה לפסח, כי באדר מתחילין התחדשות הניסים שיש בכל חודש ניסן ובתרגום נק' נס אדרא וחודש ניסן נקרא ע"ש התחדשות שיש ע"י הנסים, כמו שאר נס שסימן והיכר לדבר חדש, כן בניסן יש התחדשות הניסים ובאדר יש הרגשה בזה, ורק בלשון תרגום ובניסן נתגלה יותר בלה"ק ואמרו חז"ל (תענית כט) משנכנס אדר מרבין בשמחה, היינו להיות אדם שמח במצות הש"י, והוא ע"י עניויות כשיודע האדם שהוא מטיפה סרוחה, ועי"ז חביב עליו המצות יותר מכל חללי עלמא, והחודש הזה נקרא על שמו, עשו לי קטון ואדור ביניכם ונרמז דל"ת רי"ש, להיות אדם דל ורש בענה כי על גאות אמרו חז"ל (סוטה ה) אין אני והוא יכולין לדור, וזה עיקר שידע האדם שאין לו כלום שהכל מהשי"ת כמ"ש עבדו שכלב זו תפלה והוא מ"ע מן התורה, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות היינו שכל מה שהוא שפל וממעט עצמו אדרבה בו יותר אור, וז"ל חכמינו ז"ל (שקלים רפ"א) בא' באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים ר"ל שישקול האדם עצמו עד שיודע שהכל מהשי"ת, ועל הכלאים לבדוק א"ע היטב לכל יתערב בו פסולת ועי"ז יהי' דירה ואדור ביניכם.

שיח שרפי קודש.

בהירה נעימה

מרבותינו הקדושים מפרשי התורה זיע"א

ויבאו האנשים על הנשים וגו' צריך לדעת כוונת אומרו על הנשים עוד למה כפל לומר פעם אחרת כל נדיב לב ואולי כי יודיע הכתוב אופן נדבת לב אשר עשו אנשי החיל, כי דבר ידוע הוא שיש הדרגות באהבת הנכסים והם ד' הראשון שבראשונות, הם כלי תכשיטי בני ביתו של אדם וכלי הבית, דברים אלו יגדל ערכם בעיני האדם מכל קנין כספו, והדבר פשוט הוא השני הזהב, כי מכל קניינים שישנם בעולם יאהב הזהב יותר מכולם השלישי דברים שאינם בנמצא וזולת אצלו, יגדל מעלתם בעיניו יותר משיעור שווים הרביעי הם שאר קנייני האדם כסף ושוה כסף.

וסידר הכתוב הדרגות המתנדבים בעם, וראשון בקודש התחיל בו ואמר ויבאו האנשים על הנשים, פירוש מה שעל הנשים, כל נדיב לב הביאו אותם, וסידר הכתוב התכשיטים שהביאו, להראות חיבת המתנדבים, שלא רצו להביא אלא דבר היותר מעולה וחביב אצלם, הגם שעומדים לשבירה ולקלקל, אף על פי כן אהבה נפשם חיבת הקודש מכל יקר ראתה עינם והביאו כל תכשיטם נשיהם חח ונוס ומבעת וגו'. ודקדק לומר נדיב לב, דע כי יש הפרש בין ידבנו לבו לנדיב לב, כי ידבנו לבו יאמר על כל אשר יתנדב מלבו, ויש שידבנו הרבה, ויש שידבנו מועט, אבל נדיב לב יאמר על לב נדיב, והוא הרמוז באומרו אשר נשאו לבו, כי מי שלבו נדיב יתנדב יותר מהיכולת, ולא יקפיד על החסרון אשר ימצאנו, כי שמח בנתינה יותר מהקנין אצלו, ואומר כל כלי זהב, פירוש לא תאמר כי לצד שהיו להם התכשיטין הוא שהביאו לה' הכפל, לזה אמר כל כלי זהב שלא הניחו להם כלי זהב, ואמר חח ונוס, שם המין.

אור החיים הקדוש.

והותר, אותיות תורה שהיו עוסקים בתורה תחילה והנותר מהיום היו עוסקים במלאכת המשכן, מכאן שאין מבטלין תלמוד תורה אפילו לבני בית המקדש.

שפתי כהן על התורה.

שפתי קדושים

מספרי הבעל שם טוב זיע"א ותלמידיו

ויקהל משה את כל עדת בני' כו'. החי' הרי"מ זצ"ל פי' דהנה אמרו רז"ל (שבת פ"ח ע"א) בכולן זכה משה ונטלם ואיתא במקובלים שבש"ק מחזיר משה הכתרים שע"י שמירת שבת יכולים לקבל הכתרים וזה ויקהל משה את כל עדת בני' דהיינו עדיים שמוה חורב ויאמר אליהם כו' ששת ימים כו' שע"י שמירת שבת קודש ויכולו לזכות להכתרים הנ"ל וזה שאומרים בש"ק ישמח משה במתנת חלקו דהיינו שיש שמחה למשרע"ה במה שמקבלים ממנו ישראל הכתרים ונשאר לו רק חלקו.

שיט שפתי קודש.

ויקהל משה וגו', אמר להם מצות שבת, האריך הוא **[רבי פנחס מקאריא זצ"ל]** (נ"י) בענין אחדות והוא על פסוק האספו וכו', (סימן נ) וזה פי' ויקהל שעשה אותם אחדות אחת ואז אמר להם מצות שבת, כי שבת הוא אחדות רשות היחיד, וגם בשבת נתנה תורה ושבת שקולה ככל התורה, כי התורה א"א ליתן אלא ע"י אחדות כמ"ש ויחן שם ישראל, ומשה היה יכול לעשות אחדות מכל ישראל כי הוא היה הדעת מכל ישראל, גם (הוא) [דעת] לשון חבור וזה שפירש"י שהם נאספים על ידי דבורו וכו'.

למחי פנחס.

הענין של פרשת שקלים. כי באחד בניסן נברא העולם וקודם בריאת העולם שקלן והמירן כמוזכר בספר יצירה לכן היו משמיעים על השקלים בא' באדר כנגד שקל ובט"ו בו שולחנות יושבין וכו' כנגד המירן כמוזכר בספר יצירה שקלן והמירן, וענין מחצית השקל, כי בכל שנה ושנה צריך האדם להיות יותר גבוה בקדושה ואז שקל של שנה העבר והכלי של שנה שעברה מוחץ כי צריך להיות בכלי יותר גבוה והוא מיתת לצורך חיים כמאמר (תמיד לב). מה תקנתו של אדם ויחיה כו', כמו שמבואר על פסוק (במדבר כד, יז) ומוחץ פאתי מואב, ואפשר משום הכי בארון היה הכל חצי אמות גם כן הוא לשון מוחץ, וענין בבעל הטורים שפירש גם כן חצי לשון מוחץ.

קדושת לוי.

הילולא דצדיקא

התפארת שלמה מראדאמסק זיע"א

כ"ט אדר תרכ"ו לפ"ק - מאה וחמשים שנה להסתלקותו

פון די ברכה פון א צדיק פאלט גראנישט אוועק
ווען עס איז געווען די צייט וואס פוילן מיט רוסלאנד האבן זיך גיקריגט זענען איינמאל אריין געקומען אפאר פוילישע סאלדאטן צו איינע פון די חסידים פון דער **תפארת שלמה** אין ראדאמסק און עס געבינדן און אוועק געטראגן און זיי האבן געזאגט אז די סיבה פארוואס זיי טוען עס איז ווייל ער האט נישט געוואלט פאר זיי געבן מעהל מיט וויין און די אנדערע זאכן וואס זיי האבן עס געבעטן, די שטוב מענטשן זענען גלייך געגאנגען מיט א גרויסע טומל צום **תפארת שלמה** בעטן ער זאל אויף זייער טאטע מתפלל זיין ער זאל געראטעוועט ווערן פון א זיכערע טויט, האט זיי דער **תפארת שלמה** געזאגט זארגט אייך נישט ווייל ענקער טאטע וועט מען נישט הרג'ענען נאר מען וועט דארפן צאלן געלט פארן אויסלייזן, און ער האט זיי גלייך געשיקט צו דער הויפט פון די פוילישע סאלדאטן זאלן ביי עס בעטן ער זאל ראטעווען זייער טאטע, און אזוי האבן זיי געטאן און דער הויפט האט זיי זייער שיין אויפגענומען אבער ער האט זיי געזאגט אז איינער וואס האט נישט געוואלט העלפן די פוילישע קומט עס א שטראף פון דרייסיג גאלדענע רענדליך, זענען זיי געלאפן ברענגען די געלט און עס עס געגעבן און דעם טאטע'ן אויסגעלייזט און גלייך זענען זיי געפארן קיין ראדאמסק דערציילן די נס, האט זיי דער **תפארת שלמה** געפרעגט וויפיל האבן זיי געגעבן פארן אויסלייזן האבן זיי געזאגט אז דרייסיג גילדן האט עס געקאסט, האט ער געזאגט מיט ווינדער אזא גרויסע סכום עס מיז זיין אז צום סוף וועט דאס אויך נישט קאסטן, עס איז פאריבער און די גאנצע מעשה איז שוין אויך כמעט פארגעסן געווארן און די רוסישע מיליטער האבן געלאזט רופן דעם איד און געזאגט אז זיי האבן פאר עס דרייסיג גילדן, ווייל יעצט האבן זיי געכאפט אסאך פון די פוילישע סאלדאטן און זיי פון דא פארטריבן און זיי האבן געזעהן ביי זיי א סכום פון דרייסיג גילדן וואס עס איז געשטאנען אז פון דיר האבן זיי עס גענומען פארדעם געבן מיר עס צוריק, ערשט דעמאלס האט מען פארשטאנען די ווערטער פון דער **תפארת שלמה** אז עס גיי גארנישט קאסטן.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרנס השבוע - לזכר ולעילוי נשמת אדמו"ר רבי יוחנן בן הגה"צ הקדוש רבי משה סופר [היד סופר] זיע"א מערלוויא, נתבקש לישיבה של מעלה י"ג אדר א' דהאי שעתא. זיעוועכ"א.

הגליון יז"ל לרפואתו השלימה והמהירה של נכד רביה"ק רבי משה מסטרעטין זללה"ה ישראל שלום בן פרומעט לרפוש בתוך שאר חולי ישראל אכ"י.	גליון זה יוצא לאור לזכר ולעילוי נשמת מרת צפורה נחמה ב"ר יעקב מאיר באק ז"ל נכדת רביה"ק מהר"א מסטרעטין ז"ל זללה"ה נפטרה ה' מר חשון תשע"ז לפ"ק, ת.ג.צ.ב.ה.	גליון זה יוצא לאור לזכר ולעילוי נשמת האשה מרת נאומה איטא ב"ר שמחה ע"ה כלתו של הגה"צ רבי מרדכי לאנגנער זצ"ל בן רביה"ק רבי משה מסטרעטין זללה"ה נפטרה כ"ב אדר תש"ן לפ"ק, ת.ג.צ.ב.ה.	לקיים בנו חכמי ישראל לבריאות הגוף והנפש בשלימות בתש"י ב"ב"א: מרן רבי מרדכי בן מרגליא שליט"א [מזויזניץ-מאנסי]. מרן רבי חי יצחק בן אסתר רבקה שליט"א [מראחמיסטריווקא]. מרן רבי ישראל אברהם בן שיינא רחל שליט"א [מסקווען]. מרן רבי מתתיהו חיים בן עטל שליט"א [הרב סולומון]. מרן רבי משה בן פרידא רבקה שליט"א [הרב זואלפסאן].				
פרשת ויקהל - פקודי	ש"ק - כ"ה אדר א'	יום א' - כ"ו	יום ב' - כ"ז	יום ג' - כ"ח	יום ד' - כ"ט	יום ה' - א' דר"ח	עש"ק - ב' דר"ח אדר ב'
יומא דהילולא דצדיקא היא"צ כאן הוא של שנה פשוטה ואדר א' של אדר ב' יופיע באדר ב' בלבד	רבי גרשון מקיטוב זצ"ל רבי ישראל יעקב פישער זצ"ל	רבי אברהם חיים	רבי יוסף שאול טאנען זצ"ל רבי ישעי' שור מאסי זצ"ל המקובל בעל הלשם זצ"ל רבי מרדכי וסיה מוהציאליס זצ"ל רבי משה גייסלאס זצ"ל רבי חיים פנחס שיינבערג זצ"ל	רבי שלמה מראדאמסק זצ"ל רבי אברהם שאג מקיבעסדארף זצ"ל רבי יעקב קמניצקי זצ"ל	רבי אברהם אבן עזרא זצ"ל רבי יצחק אייזיק מוכר סאפריין זצ"ל רבי יצחק מאיר מיינקוב זצ"ל רבי מרדכי מנאריץ זצ"ל רבי אורי מוסאמבור זצ"ל		